
Vergaderjaar 2001–2002 Nr. 28

28 022 (R 1698)

Wijzigingen van het op 22 december 1992 te Genève totstandgekomen Statuut en Verdrag van de Internationale Unie voor Telecommunicatie; Minneapolis, 6 november 1998 (Trb. 2001, 90 en 123)

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 14 september 2001

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 1 oktober 2001.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 31 oktober 2001.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste en tweede lid, en artikel 5, eerste en tweede lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 6 november 1998 te Minneapolis totstandgekomen wijzigingen van het op 22 december 1992 te Genève totstandgekomen Statuut en Verdrag van de Internationale Unie voor Telecommunicatie (Trb. 2001, 90 en 123)¹.

Een toelichtende nota bij dit wijzigingsverdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 28 september 2001 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. J. van Aartsen

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

TOELICHTENDE NOTA

1. Inleiding

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Op 22 december 1992 kwamen te Genève tot stand het Statuut en het Verdrag van de Internationale Unie voor Telecommunicatie (Trb. 1993, 138). Het Statuut bevat de constituerende bepalingen van de Internationale Unie voor Telecommunicatie (ITU) en het Verdrag de operationele bepalingen.

Eenmaal in de vier jaar vindt een Plenipotentiaire Conferentie plaats waarin beslissingen met betrekking tot lange termijn-beleidsvraagstukken genomen worden. In dat kader zou het kunnen gaan om besluiten over ontwerp-strategische plannen waarin de doelstellingen, werkprogramma's en nagestreefde resultaten voor alle organen van de ITU beschreven staan. Ook kunnen er besluiten worden genomen over het vierjaarlijkse budget.

Tijdens de eerste reguliere conferentie van 1994 in Kyoto werden de eerste wijzigingen van het Statuut en het Verdrag overeengekomen. De tekst van de op 14 oktober 1994 te Kyoto totstandgekomen Akten van wijziging van het Statuut en het Verdrag van de Internationale Unie voor Telecommunicatie van 1992 werd in Trb. 1995, 201 gepubliceerd. De goedkeuringsstukken die in kamerstukken II 1995/96, 24 661 (R 1569), zijn afgedrukt, hebben mede op deze wijzigingen betrekking.

Op 6 november 1998 werden in Minneapolis en marge van een tweede reguliere conferentie nieuwe wijzigingen voor het Statuut en het Verdrag aangenomen. In het Tractatenblad is een tekst van beide verdragen integraal gepubliceerd met daarin verwerkt, en in de kantlijn aangegeven, de wijzigingen die toen zijn overeengekomen. Hieronder volgt een toelichting op de institutionele wijzigingen met betrekking tot de financiële aspecten en de organisatie van de ITU, alsmede de radio-communicatie sector van die organisatie.

De overige wijzigingen zijn van procedurele aard. Deze wijzigingen van algemene strekking hebben bijvoorbeeld betrekking op de samenstelling van de Plenipotentiaire Conferentie (artikel 8 van het Statuut) en de slotbepalingen genoemd in hoofdstuk IX van het Statuut, alsmede de taken van het Telecommunicatie Standaardisatie Bureau en het Telecommunicatie Ontwikkelingsbureau (artikelen 15 en 18 van het Verdrag).

2. De financiële aspecten van de ITU (artikel 28 van het Statuut en artikel 33 van het Verdrag)

Binnen de ITU geldt een systeem van een vrijwillige keuze van contributie. De contributieklassen, de zogenoemde «units of account», zijn voor de lidstaten hoger dan die voor de sector-leden uit het bedrijfsleven. Besloten is het systeem van betaling door zowel lidstaten als sectorleden zodanig te veranderen dat er voorafgaand aan een reguliere Plenipotentiaire Conferentie een voorlopige hoogte van de unit wordt vastgesteld, gebaseerd op een ontwerp uitgavenplan voor vier jaar en de geschatte hoeveelheid units.

Vervolgens geven de lidstaten en de sector-leden vóór de conferentie een voorlopige schatting van de contributieklassen die ze willen kiezen. Gedurende de eerste week van de conferentie wordt het uitgavenplan voorlopig vastgesteld en daarmee wordt de hoogte van de unit definitief bepaald. De lidstaten en de sectorleden krijgen verder de gelegenheid om hun definitieve contributiekeuze te maken. Is eenmaal bekend hoeveel contributie zij wensen te betalen dan wordt het definitieve uitgavenplan voor de komende vier jaar vastgesteld.

Teneinde de financiële positie van de ITU te versterken is een systeem van «cost recovery» volgens het principe «de gebruiker betaalt» geïntrodu-

ceerd voor sommige producten en diensten van de ITU waarvan de criteria nader door de Raad moeten worden uitgewerkt.

Door de ITU gemaakte kosten dienen op reële berekeningen te zijn gebaseerd en zullen naar rato worden doorberekend aan de afnemers van producten en diensten. Zo zal als eerste «cost recovery» worden geïntroduceerd voor het doorberekenen van een onkostenvergoeding voor het registreren van satellietssystemen door de ITU. Inkomsten van het «cost recovery»-stelsel zullen worden gebruikt om de hoogte van de «unit of account» te verlagen.

3. De organisatie van de ITU (artikel 3 van het Statuut en artikelen 13, 14A, 16, 17A en 19 van het Verdrag)

Voor wat betreft het openstellen van de ITU voor andere leden dan staten zijn op enkele punten de rechten van de sectorleden verruimd. Hiermee wordt beoogd het lidmaatschap van de ITU toegankelijk te maken voor bijvoorbeeld kleine bedrijven. Zo bestaat er nu slechts één categorie sectorleden, met voor allen dezelfde rechten en plichten.

De rol van sector-leden is verder verruimd doordat de bij Verdrag ingestelde adviesgroepen op het terrein van telecommunicatie-standaardisatie en telecommunicatie-ontwikkeling (Telecommunications Standardization Advisory Group en Telecommunication Development Advisory Group), waarin lidstaten en sectorleden op basis van gelijkwaardigheid participeren, speciale bevoegdheden krijgen gedelegeerd van de Wereld Telecommunicatie Standaardisatie Conferentie en de Wereld Telecommunicatie Ontwikkelingsconferentie.

Om de deelname van met name kleine organisaties en bedrijven in de activiteiten van de ITU te bevorderen, is de «associatie»-status ingesteld. Hiermee kunnen bedoelde organisaties en bedrijven tegen betaling van een geringe onkostenvergoeding deelnemen aan de sub-groepen en studiegroepen van de ITU. Zowel de ITU zelf, als de organisaties en bedrijven, hebben voordeel van deze maatregel. Zo verkrijgt de ITU hiermee extra expertise, terwijl de organisaties en bedrijven door de lagere financiële drempel rechtstreeks bij de ITU hun eigen belangen kunnen behartigen.

Teneinde het aantal sector-leden te vergroten, kan een entiteit, indien de lidstaat hiervoor toestemming geeft, zich nu rechtstreeks bij de Secretaris-Generaal van de ITU aanmelden als sectorlid. In de oude situatie moesten aspirant sectorleden eerst een procedure via de eigen lidstaat volgen.

4. De radiocommunicatie sector (artikelen 12–16 van het Statuut en artikelen 7–12 van het Verdrag)

Het aantal leden van de Radio Reguleringsraad wordt uitgebreid van 9 naar maximaal 12 leden of met een ledental dat overeenkomt met 6% van het totaal aantal ITU-lidstaten (momenteel ± 183); het grootste aantal wordt gekozen.

Voorts kunnen sector-leden van de ITU als waarnemer aan de Wereld Radiocommunicatie Conferenties deelnemen, dit met als doel om de status van het bedrijfsleven op deze conferenties te verhogen. Tot nu toe werden uitsluitend de Verenigde Naties en zijn gespecialiseerde organisaties, regionale telecommunicatieorganisaties en intergouvernementele (satelliet)organisaties als waarnemer toegelaten.

Om de onevenwichtigheid tussen de procedures voor satellieten in «non-geostationaire banen» en satellieten in «geostationaire banen» op te heffen zijn de artikelen 12 van het Statuut, alsmede 11 en 12 van het Verdrag aangepast. Daarnaast zijn de artikelen 13 van het Statuut, alsmede 7 en 8 van het Verdrag aangepast om de termijnen tussen de Wereld Radiocommunicatie Conferenties te kunnen variëren en de mogelijkheid te creëren om afhankelijk van de agenda iedere twee à drie

jaar, al dan niet, een conferentie te houden. De bijeenkomsten van de Radiocommunicatie Assemblée zouden overigens in samenhang met de Wereld Radiocommunicatie Conferenties eveneens op verschillende tijdstippen kunnen worden gehouden.

5. Koninkrijkspositie

De wijzigingen zullen evenals het Statuut en het Verdrag voor het gehele Koninkrijk gelden.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J. M. de Vries

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. J. van Aartsen